

The Third Dream

New exhibitions opening at Herzliya Museum of Contemporary Art

The title The Third Dream - which encompasses an ensemble of seven solo exhibitions - is taken from the title of a painting by Pesach Slabosky, which is on display in the Museum's entrance lobby. At the center of the painting, the artist had written in printed letters (in Hebrew), "This is the third dream I remember," in keeping with his custom of incorporating into his works snippets of sentences that he had randomly picked up in his surroundings. Reality imperceptibly invades the innermost planes of the artist's consciousness, springing from them back into the work and into the museum's spaces. Thus, The Third Dream exhibitions invite viewers into a dimension where reality is a dream that becomes a nightmare - and through it, the artistic work reflects the reality of our lives.

In each of the various exhibitions, everyday events and objects are associated with the memories and traumas of the artist's biographical past. Moments of existential darkness, hybrid images intriguing in their seductive strangeness and visions of horror appear alongside poignant attempts to escape and cushion the blow, or the fall, of awakening. Dina Shenhav's Tunnel, which is visible to all in the middle of the space and is made of a soft material, is a priori devoid of protective functions, and its material properties evoke not only an ability to insulate and seal and an intimate memory of a bed mattress, but also recalls the survival of the artist's father in WWII; nightmarish creatures seek relief in the work of Holocaust survivor artist Osias Hofstätter; Dganit Ben Admon's installation projects a fraught situation in which interior and exterior, and past and present, are in imminent danger of collapsing after a future earthquake - and seeks to mitigate it;

Avi Sabah's paintings pit the mundane against injustices, horrors, and nightmares from the time when did guard duty during military service - in a state between vigilance and fatigue, between dreaming and waking; Michael Liani's exhibition presents an escape to the ultimate vacation in Eilat - so familiar to him from his youth - as moments of spectacular abundance, but also of a touching nightmare, in which escapism is an impossible escape option; and Penny Hes-Yassour's work is based on observations by laboratory researchers on the navigation of bats in the dark, thereby offering an experience of a mental map embedded in the body's memory and senses, a non-hierarchical map based on personal experience and beliefs, in which fears set boundaries, and impulses draw nooks and crannies.

The exhibitions conjure up the famous aquatint by Francisco Goya (1746-1828), El sueño de la razón produce monstruos (The Sleep of Reason Produces Monsters) (Fig. 2), from the series Los Caprichos (1799), in which the artist is depicted sleeping, slumped over his work-table, and surrounding him and above him are terrifying nocturnal creatures, owls and bats. Thus the work of art is presented as a fraught space, oscillating between fantasy, nightmare, and angst, anchored in reality yet diverging from it. Interpretations of the image often refer to it as an expression of the artist's tragedy-ridden biography, but focuses on its reading as a sharp social, cultural, and political critique of the failure of Enlightenment and reason in the face of the evils of the period. The grotesque creative realm that Goya depicted, like the critique he expressed back then, in late eighteenth-century Spain, seems more relevant than ever.

Chief Curator: Dr. Aya Lurie
Guest Curators: Yona Fischer, Meital Aviram, Tali Ben-Nun, Lilach Ovadia

החלום השלישי

7 תערוכות יחיד במוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית

7 תערוכות יחיד חדשות של האמנים: דגנית בן אדמון, אוזיאש הופשטטר, פני הס יסעור, מיכאל ליאני, אבי סבח, פסח סלבוסקי, דינה שנהב

הכותרת "החלום השלישי". המקיפה אנסמבל של שבע תערוכות יחיד, שאובה מכותרת ציור של פסח סלבוסקי המוצג בחלל הכניסה למוזיאון. במרכז ציורו כתב האמן באותיות מרובעות, "זה החלום השלישי שאני זוכר", כמנהגו לכלול בעבודותיו קטעי משפטים שקלט באקראי בסביבתו. המציאות חודרת בלי משים אל מישורי התודעה הפנימיים של האמן, וחוזרת ומגיחה מתוכם אל היצירה ואל חללי המוזיאון. תערוכות "החלום השלישי" מזמינות את הצופים לממד שבו מציאות היא חלום שהופך לסייט ומבעד לו, משקפת היצירה נכוחה את מציאות חיינו.

בתערוכות השונות, נכרכים מאורעות וחפצי יומיום בזיכרונות ובטראומות מן העבר הביוגרפי של האמנים, רגעים של אפלה קיומית, דימויים היברידיים מסקרנים במזרזותם המפתה וחזיונות של אימה מוצגים לצד ניסיונות מכמירי לב למילוט ולריכוך המכה או

הנפילה של היקיצה. במיצב של דינה שנהב מנוטרלות תכונות ההגנה והמסתור של המנהרה החשופה הניצבת במרכז החלל, העשויה ספוג רך - חומר שבנוסף ליכולתו לבודד ולאטום מעלה זיכרון אינטימי של מזרון המיטה ומהדהד גם את זכר הישרדותו של אבי האמנית במלחמת העולם השנייה. יצורים מסויטים מבקשים איחוי ביצירתו של האמן ניצול השואה אוזיאש הופשטטר. המיצב של דגנית בן אדמון מציף מצב מאיים שבו נתונים חוץ ופנים, עבר והווה בסכנת קריסה בעקבות רעידת אדמה עתידית, ומבקש לרכך אותו. אבי סבח מפגיש בציוריו שגרה יומיומית עם עוולות, זוועות וסיוטים מתקופת השמירות בצבא. במצבים שבין דריכות לעייפות, בין חלימה לערות. בתערוכתו של מיכאל ליאני מוצגת הבריחה לחופשה האולטימטיבית באילת, המוכרת לו מנעוריו, כרגעים של שפע מרהיב אך גם של סייט נוגע ללב. שבו אסקפיזם הוא אופציית מילוט בלתי אפשרית. עבודתה של פני הס יסעור מתבססת על תצפיות שערכו חוקרים במעבדה על אופני הניווט של עטלפים בחשיכה, ומציעה מתוך כך חוויה של מפה מנטלית המוטמעת בזיכרון הגוף והחושים. מפה לא היררכית המבוססת על ניסיון אישי ואמונות, שפחדים קובעים בה גבולות ויצרים משרטטים בה מחילות.

אוצרת ראשית: ד"ר איה לוריא
אוצרים: יונה פישר, מיטל אבירם, טלי בן-נון וליילך עובדיה

Pesach Slabosky: Overtly and Covertly

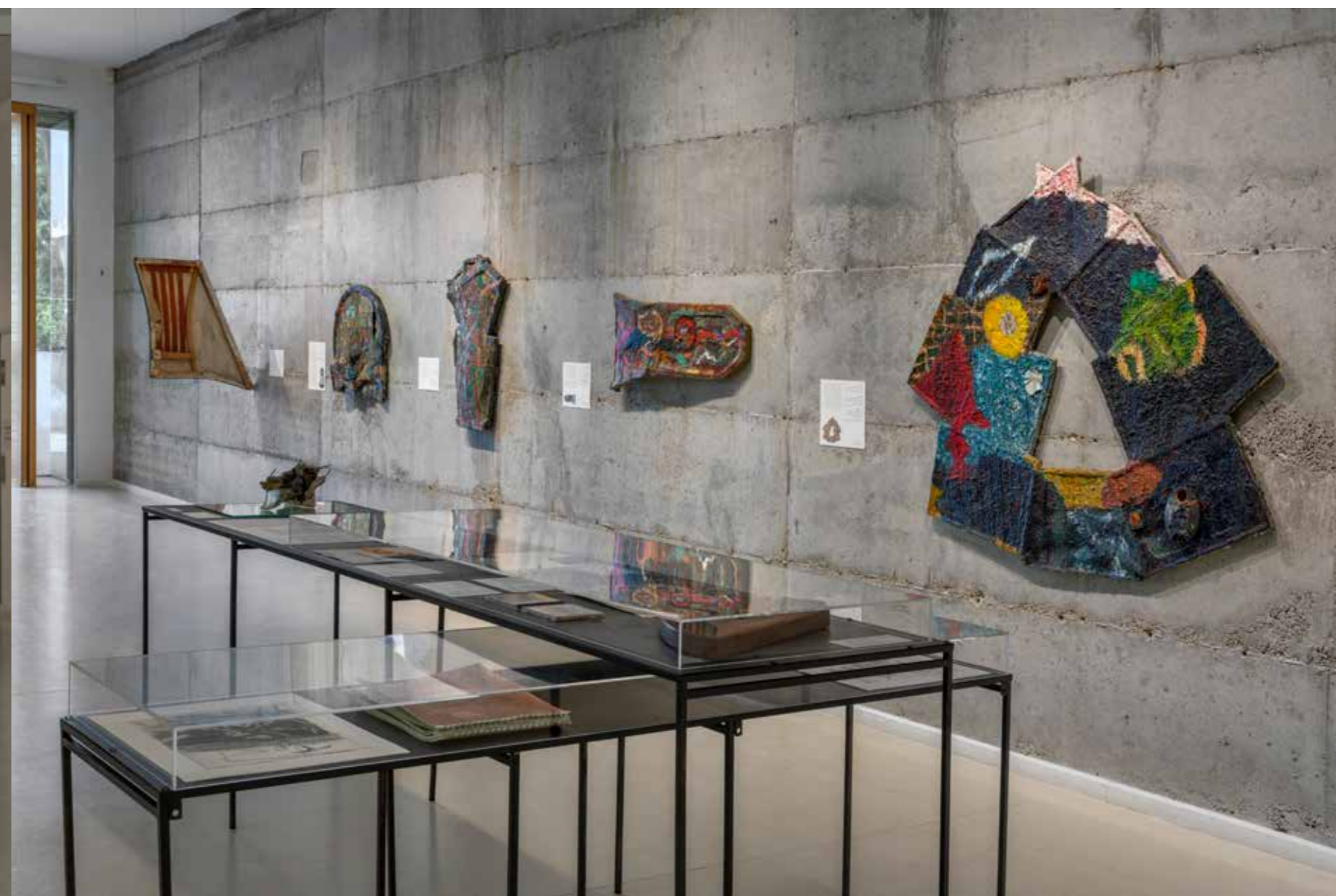
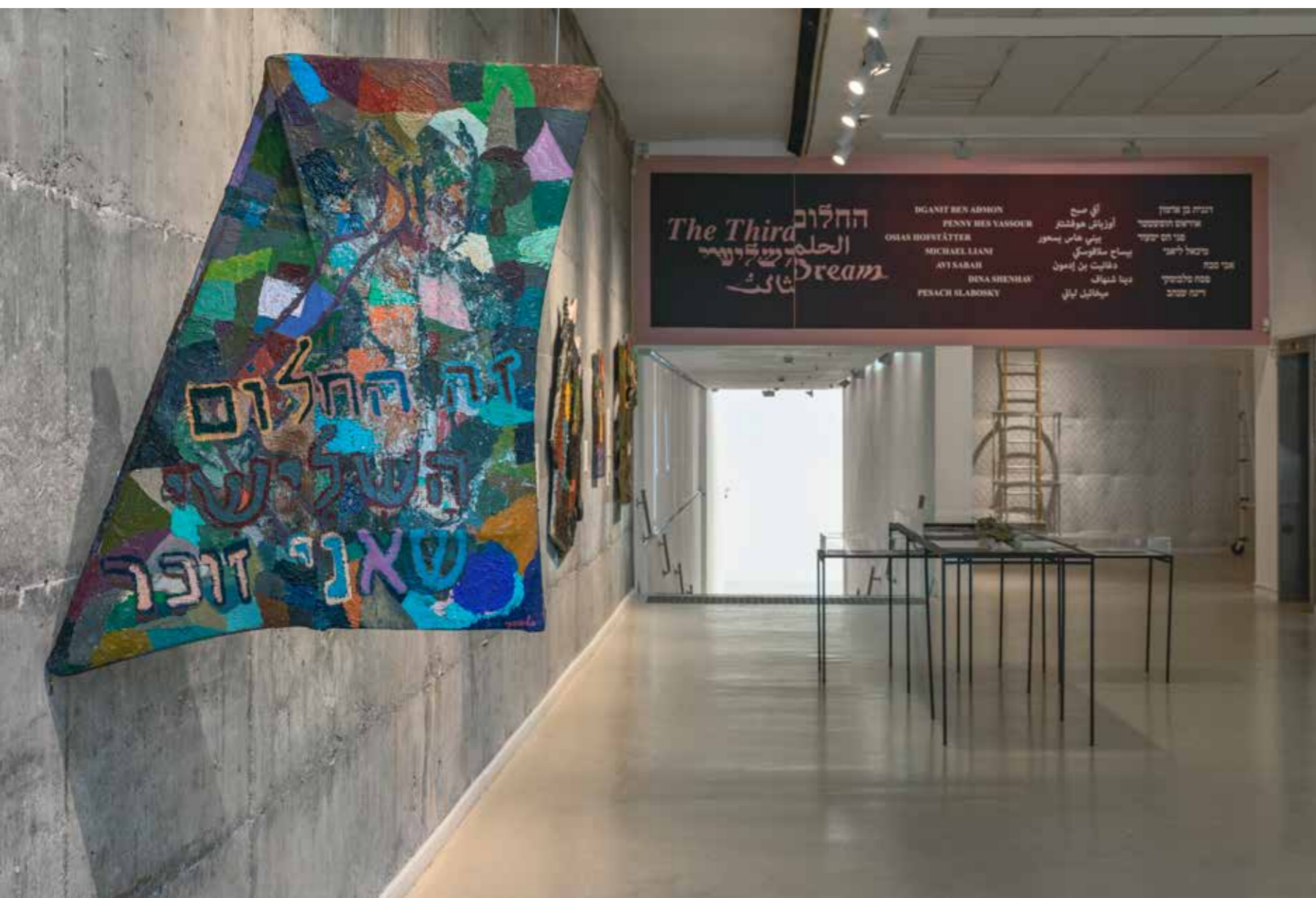
פסח סלבוסקי: גלוי כנגד נסתר

The works of Pesach Slabosky (1947-2019) - curated as a friendly tribute to his memory by Yona Fischer - are on display on the concrete wall in the Museum's entrance lobby. Slabosky used to construct his works from objects he found around him - bits of furniture, planks of wood, parts of household objects - on which he stretched canvases and clothes fabrics, and added thick, padding layers of paint. In addition, he incorporated in his paintings snippets of sentences that he overheard at random or plucked from his memory or from newspaper clippings. The irregular geometry of the surface and the multiple layers create a volumetric shape that serves as an alternative to the traditional logic of a painting created upon a white rectangle.

תערוכתו של פסח סלבוסקי (1947-2019), שאצר לזכרו במחוות ידידות האוצר יונה פישר, מוצגת על קיר הבטון בחלל הכניסה למוזיאון. סלבוסקי נהג לבנות את עבודותיו מחפצים שמצא בסביבתו - שברי רהיטים, קרשים וחלקי אובייקטים ביתיים - עליהם מתח בדים ובגדים והוסיף שכבות עבות ומרפדות של צבע. בנוסף, שילב בציוריו קטעי משפטים שקלט בשיחות ששמע באקראי, דלה מזיכרונו או שלף מגזיר עיתון. הגיאומטריה האי-רגולרית של פני השטח והשכבות שהכביר היו לצורה בעלת נפח, הפועלת כאלטרנטיבה להיגיון של הציור העשוי על גבי מלבן לבן.

אוצר: יונה פישר

Curator: Yona Fischer

Dganit Ben Admon: Up to Here

דגנית בן אדמון: מים עד נפש

The exhibit⁰⁰⁰ Up to Here by Dganit Ben Admon (b. 1979) is a sculptural installation that engages with the threat of an earthquake that will occur in our region. Through her preoccupation with the TAMA-38 National Masterplan, which resulted in the construction that has engulfed her residential neighborhood, she conjures up the trauma her family experienced following an earthquake that hit Morocco in 1960. The mattress protector sheets that pad the walls of the space seem to strive, in vain, to protect against an existential threat, where exterior and interior, past and present, are in imminent danger of collapse following a future earthquake.

Curators: Aya Lurie, Lilach Ovadia
Text by Aya Lurie

התערוכה "מים עד נפש" יוצרת דגנית בן אדמון (נ' 1979) היא מיצב פיסולי שבמרכזו האיום ברעידת אדמה שתתחולל באזורנו. דרך עיסוקה בתוכנית תמ"א 38, שהבנייה בעקבותיו גודשת את סביבת מגוריה, היא מעלה באוב סיפור טראומה משפחתי, שראשיתו ברעידת אדמה שהתרחשה במרוקו ב-1960. דומה שהסדיניות הסופגות שמרפדות את קירות החלל מנסות, לשווא, לרכך מצב קיומי מאיים שבו חוץ ופנים, עבר והווה, נתונים בסכנת קריסה בעקבות רעידת אדמה עתידית.

אוצרות: איה לוריא, לילך עובדיה
טקסט מאת איה לוריא

Osias Hofstätter: Painting-Creature

Osias Hofstätter (1905-1995) repeatedly revisited the horrors of World War II in his depictions of hybrid, haunted figures. From his paper-based works in the Herzliya Museum of Contemporary Art's collection, Curator Tali Ben-Nun has selected those depicting nightmarish creatures dejectedly trying to shield each other as they seek relief from blackness.

The curator has noted a spirit common to the paintings by Hofstätter and those created by the late Pesach Slabosky and Avi Sabah, whose exhibitions are also currently on view at the Museum (these three are the only painting shows in the current group of exhibitions). As she explains, "The stretched-skin support that features in the works of all three appears to convey a similar theme, encompassing at once the physical deformation of the painting support, the painting body, and the painted body."

Curator: Tali Ben-Nun

ציוריצור: הופשטטר, סלבוסקי, סבח

אוזיאש הופשטטר (1905-1995) חזר ושוב ושוב אל אימי מלחמת העולם השנייה בתיאורי דמויות היברידיות, רדופות. האוצרת טלי בן-נון בחרה מתוך אוסף מוזיאון הרצליה עבודות על נייר שלו, שהיצורים המסוייטים המתוארים בהן חוסים בתבוסה זה בצילו של זה, מבקשים איחוי מתוך השחור. לצד ציוריו של הופשטטר, במפלס התחתון של המוזיאון, מוצג ציור משותף שיצרו אבי סבח ופסח סלבוסקי ז"ל (שתערוכה שלו מוצגת גם היא במוזיאון) - מעשה מרכבה בין הדימוי של האחד והמצע של רעהו. השניים קיימו קשרי חברות הדוקים, והיו חברים (יחד עם האמן גבי קריכלי) בהרכב המוזיקלי "שלישיית אותו עולם".

אוצרת: טלי בן-נון

Penny Hes-Yassour: Space and its Double - Observations

Penny Hes-Yassour's exhibit was inspired by observations made by laboratory researchers of bats' navigation in the dark. The artist learned about these while serving as the Artist in Residence at the Weizmann Institute of Science, at the invitation of the Hebrew University. The maze-like installation comprises a system of mental maps that reflect a subjective perception of space. A mental map is a non-hierarchical map based on personal experience and beliefs, in which fears set boundaries, and impulses draw nooks and crannies. Unlike other maps, which seek to present an "objective chart," for which they unify diverse stories and spaces and expunge all traces of personal experience, the mental map is etched in the body's memory and senses, following states of futility or breakthroughs, and constantly changes. Yassour's installation was presented last summer (May-July 2019), in a broader version, in a solo exhibition of her work at the Recklinghausen Museum in Germany.

Curator: Aya Lurie
Text by Sigal Barnir

פני הס יסעור: החלל וכפילו - תצפיות

תערוכתה של פני הס יסעור נוצרה בהשראת תצפיות שערכו חוקרים במעבדה על אופני הניווט של העטלפים בחשיכה. האמנית התוודעה אליהם במהלך פרויקט שהות-אמן, שהוזמנה אליו על ידי האוניברסיטה העברית ובוצע במכון וייצמן למדע. המיצב המבוכי מורכב כמערכת של מפות מנטליות, המשקפות תפיסה סובייקטיבית של המרחב. זוהי מפה לא היררכית המבוססת על ניסיון אישי ואמונות, שפחדים קובעים בה גבולות ויצרים משרטטים בה מחילות. בניגוד למפות אחרות, שמבקשות להציג "תרשים אובייקטיבי" ולשם כך מאחדות סיפורים ומרחבים מגוונים ומוחקות עקבות של ניסיון אנושי, המפה המנטלית מוטמעת בזיכרון הגוף ובחושים בעקבות מצבים של חוסר מוצא או פריצות דרך, ומשתנה תדיר. המיצב של יסעור הוצג בקיץ שעבר (מאי-יולי 2019), במתכונת רחבה יותר, בתערוכת יחיד שהוקדשה לעבודתה במוזיאון רקלינגהאוזן (Recklinghausen Museum) בגרמניה.

אוצרת: איה לוריא
טקסט מאת סיגל ברניר

Michael Liani: All Inclusive

Michael Liani (b. 1987) devotes his exhibit to the ultimate resort city of Eilat, examining it through a mixture of sober contemplation and nostalgia, as something that is at once a reality and an unfulfilled wish. To this end, he draws on his personal and family experiences during vacations in the town over the years. He returns to the town in the company of his partner, Maya (Roo) Robovitch, rediscovering the experience of the place from a new perspective. Curator Meital Aviram describes the video work Eilat Mami, which is at the heart of the exhibition, as "the story of a holiday in Eilat, whose segments are produced in various techniques of photography and editing - ranging from docu/mockumentary to psychomagical fantasy of colors, lights, parties, sound, and eccentric characters." Eilat Mami won the NEXT award at the 2019 Docaviv Festival.

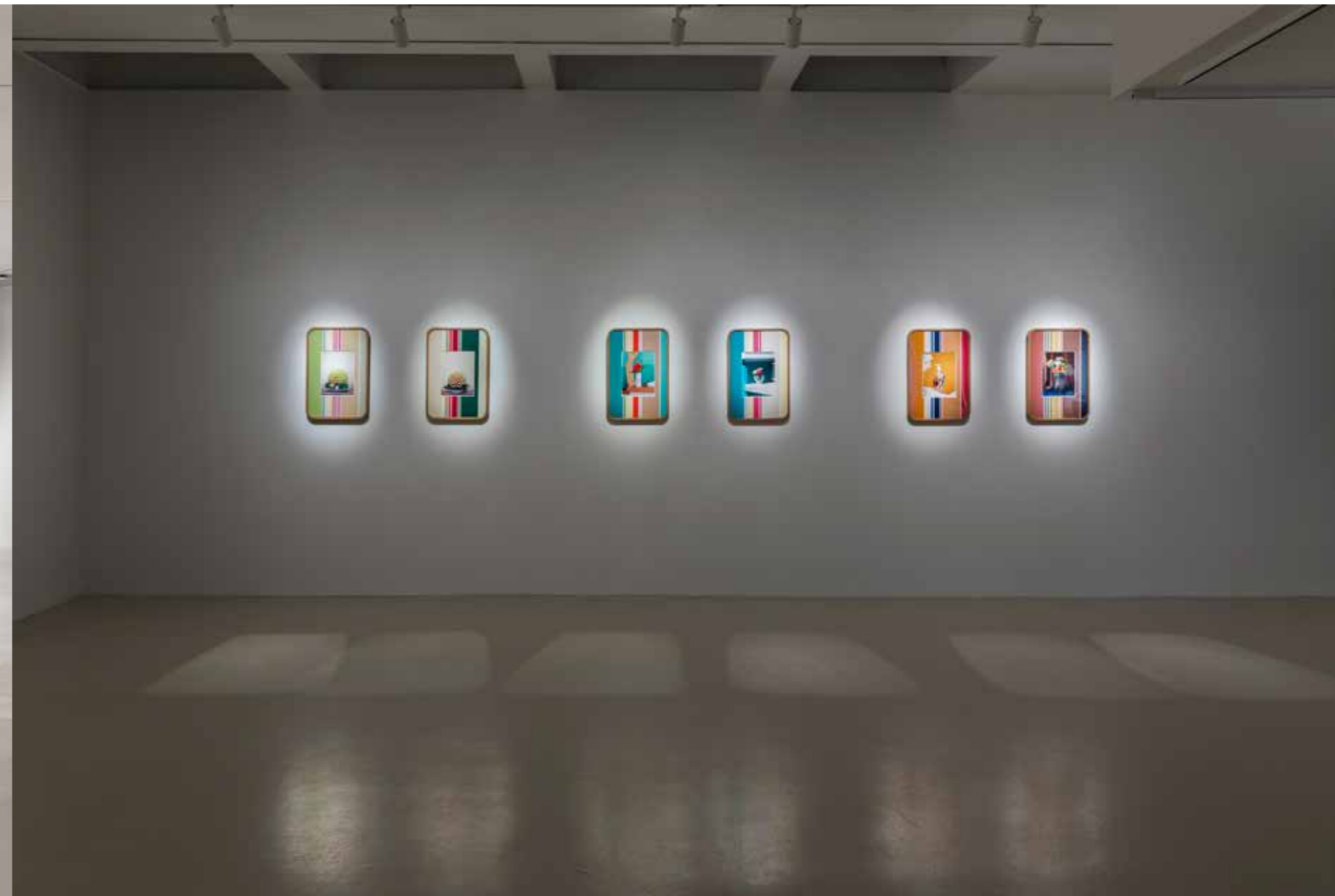
In addition, the exhibition presents, in a 3-D projection, an image of a major amusement-park facility on the Eilat boardwalk - the Fireball - in which the occupants are flung in a large ball to a great height. Screams of fear and pleasure accompany the sight of the flickering lights against the black sky. The ultimate vacation is depicted as moments of a poignant nightmare, and escapism is presented as an impossible escape option.

Curator: Meital Aviram

מיכאל ליאני: הכלכלול

מיכאל ליאני (נ' 1987) מתמסר בתערוכתו לעיר הנופש האולטימטיבית אילת ומתבונן בה, מבעד לפילטר של פיקחון וערגה, כמציאות ומשאלת לב בלתי ממומשת. האמן נסמך על חוויותיו האישיות והמשפחתיות בעת חופשות בעיר לאורך השנים. הוא שב אל העיר בלוויית שותפתו, מאיה רובוביץ, ומגלה את חוויית המקום מפרספקטיבה חדשה. האוצרת מיטל אבירם מתארת את עבודת הווידאו אילת ממי שבמרכז התערוכה, כ"סיפור נופש אילתי, המורכב מקטעים שונים שעשויים בטכניקות מגוונות של צילום ועריכה - מדוקומנטרי/מוקומנטרי ועד פנטזיה פסיכו-מאגית של צבעים, אורות, מסיבות, סאונד ודמויות אקסצנטריות". אילת ממי זכתה בפרס NEXT בפסטיבל דוקאביב 2019. בנוסף, מוצג בתערוכה, בהקרנה תלת-ממדית, דימוי של מתקן שעשועים מרכזי בטיילת של אילת, ה"פיירבול", שהיושבים בו נוסקים לגובה רב. צרחות של פחד ועונג מלוות את מראה האורות המרצדים על רקע השמיים השחורים. החופשה האולטימטיבית מתוארת כרגעים של סיוט נוגע ללב, והאסקפיזם מוגש כאופציית מילוט בלתי אפשרית.

אוצרת: מיטל אבירם

Avi Sabah: Face Down

Avi Sabah (b. 1977) presents a corpus of about 80 paintings, which the curator of his exhibition, Tali Ben-Nun, describes as comprised of "everything that the artist experiences: a violent moment that he witnessed in the street, a song that he heard, a book that he read, the tangible flash of a dream." In his paintings, she sees "a grotesque lynching of writhing organs, monumental winged, hybrid human-beastly objects that enfold miniature incidents or landscapes." Sabah pits the mundane against injustices, atrocities, or nightmares. Everything is suspended between vigilance and fatigue, between dreaming and waking - a mental state that reminds him of guard duty during military service, in sensitive locations that required him to remain highly vigilant, or, in stark contrast, flashes of memory of sleep-deprived nights with his children when they were babies or toddlers, forcing his eyes to remain open so as not to fall asleep, and sketching in the dark.

Curator: Tali Ben-Nun

אבי סבח: אפיים ארצה

אבי סבח (נ' 1977) מציג קורפוס של כ-80 ציורים, עליהם כותבת אוצרת תערוכתו, טלי בן-נון: "כל מה שעובר על האמן חודר לעבודות - רגע אלים שראה ברחוב, שיר ששמע, ספר שקרא, הבזק קונקרטי של חלום". היא רואה בציורים "לינין גרוטסקי של איברים מפרכסים, עצמים מכונפים, היברידיים מונומנטליים, אנושיים-חייתיים, שבחיקם מקופלים אירועים או נופים מיניאטוריים". סבח מפגיש בין שגרה יומיומית לבין עוולות, זוועות או סיוטים. הכול מוחזק בין דריכות לעייפות, בין חלימה לערות - מצב מנטלי המזכיר לו שמירות בצבא, בלוקיישנים רגישים שחייבו אותו לערנות מלאה, או להבדיל, הבהובי זיכרון מלילות טרופי-שינה עם ילדיו, כשהיו תינוקות פעוטים, מחזיק בכוח את עיניו כדי לא להירדם ורושם רישום בחושך.

אוצרת: טלי בן-נון

Dina Shenhav: Tunnel

At the center of the exhibition by Dina Shenhav (b. 1968), in the Museum's large gallery, is a monumental sculptural installation of a tunnel - possibly an escape tunnel, possibly an attack route - made of soft sponge, in reference to attempts of hostile infiltration into the country through its southern or northern borders. This topical existential threat echoes the story of her father's survival during World War II. The material properties of the sponge evoke an intimate memory of our body lying on the bed's mattress at night, as the body and mind seeks relief from the trials and tribulations of the day, and evoke its ability (or inability, as the case may be) to isolate, seal off, and mute disturbing and alarming sounds.

Curator: Aya Lurie

דינה שנהב: מנהרה

במרכז תערוכתה של דינה שנהב (נ' 1968), באולם הגדול של המוזיאון, מיצב פיסולי מונומנטלי של מנהרה מספוג רך, ספק מנהרת בריחה, ספק מנהרת תקיפה, המגיבה לניסיונות החדירה לארץ מבעד לגבולותיה, מדרום ומצפון. איום קיומי אקטואלי זה מהדהד את סיפור ההישרדות של אביה בתקופת מלחמת העולם השנייה. תכונותיו החומריות של הספוג מעלות זיכרון אינטימי של גופנו המונח על מזרון המיטה עם ליל, כשהגוף והנפש מבקשים מזון מתלאות היום, ומעלות על הדעת גם את יכולתו של החומר - ולעתים אי יכולתו - לבודד, לאטום ולהשתיק קולות טורדניים ומעוררי פחד.

אוצרת: איה לוריא

